Tilkinin Gökkuşağı Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Gökkuşağı Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Pip adlı tilki, harikalarla dolu bir ormanda yaşıyordu. Kürkü parlak kızıl-turuncuydu, göğsü ve burnu kar gibi beyazdı, gür kuyruğunun ucu ise bir resim fırçası gibiydi. Boynunda küçük yeşil bir atkı vardı. Her sabah Pip yosunlu patikada koşar, ağaçlara selam verir ve kuşları dinlerdi. Ormanını ve bütün sırlarını çok severdi.

Güneşli bir gün, yaşlı bir meşe ağacının yanında kazarken Pip'in patisi sert bir şeye çarptı. Yaprakları süpürdü ve yuvarlak, ahşap bir saat buldu. Dört parlayan akrebi, minik altın rakamları ve cam bir kubbesi vardı. Altında minik çanlı küçük bir pirinç zincir sallanıyordu. 'Merhaba,' dedi Pip, kocaman kehribar gözleri hayretle açılmıştı. Saat yumuşak bir sesle çaldı.

Saatin cam kubbesi yumuşak bir yeşille parladı. 'Ben gökkuşağı saatim,' diye çaldı. 'Mevsimlerle birlikte değişirim.' Pip'in kulakları dikildi. 'Mevsimler mi?' diye sordu. 'İzle,' dedi saat. Dışarıda dallarda minik tomurcuklar belirmeye başladı. Hava taze ve tatlı kokuyordu. Pip gülümsedi. İlkbahar gelmişti ve saat her zamankinden daha yeşil parlıyordu.

Bütün ilkbahar boyunca gökkuşağı saati yeşil kaldı. Pip yavru kuşların yumurtadan çıkışını ve çiçeklerin açışını izledi. 'Yeşil güzel,' dedi, 'ama keşke sonsuza kadar yeşil kalsa.' Saat sadece yumuşakça çaldı. Pip henüz değişimin geleceğini ve harika olacağını anlamamıştı.

Sonra bir sabah saatin kubbesi parlak sarıya döndü. Güneş sıcak parlıyordu ve orman arılarla vızıldıyordu. Pip serin derede su sıçrattı ve sulu meyveler yedi. 'Sarı neşeli,' dedi, 'ama yeşili özlüyorum.' Saatin minik çanı tıngırdadı. 'Bekle ve gör,' der gibiydi.

Yaz günleri uzun ve altın rengiydi. Pip kelebeklerle oynadı ve gölgeli yaprakların altında uyudu. Ama bazen iç çekiyordu. 'Yeşili sevmiştim,' dedi saate. Saat sıcak ve parlak parlıyordu. 'Her rengin kendi büyüsü var,' diye çaldı. Pip emin değildi. Her şeyin aynı kalmasını seviyordu. Değişim biraz korkutucu geliyordu.

Sonbahar gelince saatin kubbesi koyu turuncuya döndü. Yapraklar kırmızıya ve altına dönüp konfeti gibi düştü. Pip onların arasında hışırdayarak yürüdü, gülüyordu. 'Turuncu eğlenceli!' diye bağırdı. Ama sonra sarı yaz güneşini ve yeşil ilkbahar tomurcuklarını hatırladı. 'Keşke bütün renkler aynı anda kalsa,' dedi. Saat usulca çaldı. 'O zaman gökkuşağı olurdu, ama saat olmazdı,' dedi. Pip kafasını yana eğdi, şaşkındı.

Serin bir sabah saat yumuşak maviye döndü. Çimenlerde kırağı parlıyordu ve Pip'in nefesi küçük bulutlar yapıyordu. 'Mavi soğuk,' diye titredi. 'Sıcak renkleri geri istiyorum.' Saatin parıltısı yumuşaktı. 'Kışın kendi büyüsü var,' diye çaldı. 'Etrafına bak.' Pip baktı. Orman sessiz ve hareketsizdi, pırıltılı bir örtüye sarınmıştı.

Pip kar tanelerinin süzülüşünü izledi. Burnuna konup eridiler. Karda hayvan izleri gördü ve onları sıcacık bir ine kadar takip etti. İçeride arkadaşları sıcacık kıvrılmışlardı. 'Gel bize katıl!' diye seslendiler. Pip sokuldu ve mavi saat yanında yumuşakça parladı. Belki de kış o kadar da kötü değildi.

Kış ilerledikçe Pip küçük şeyleri fark etti. Mavi saatin ışığı karı elmas gibi parlatıyordu. Uykulu bir kirpi gördü ve meyvelerini paylaştı. Titreyen bir fareye sıcak bir yer bulmasına yardım etti. 'Mavi nazik,' dedi Pip. Saat mutlulukla çaldı. Pip her rengin özel bir şey getirdiğini görmeye başladı.

Sonra bir gün saatin kubbesi titreşti. Yeşil, sonra sarı, sonra turuncu, sonra mavi parladı, hepsi bir girdap içinde. 'Ne oluyor?' diye sordu Pip. 'Sana bütün mevsimleri gösteriyorum,' diye çaldı saat. 'Gelirler ve giderler, ama her biri bir armağandır.' Pip renklerin dansını izledi. Kalbi hafif ve sıcacık hissetti.

Pip saate baktı ve gülümsedi. 'Renklerin kalmasını istemiştim,' dedi, 'ama şimdi görüyorum ki her birini özel yapan şey değişim.' Saatin çanı berrak ve tatlı bir sesle çaldı. 'İyi öğrendin,' diye çaldı. 'Değişim doğaldır ve harika olabilir.' Pip saate usulca sarıldı. Mutlu ve huzurlu hissetti.

O günden sonra Pip her yeni rengi kucakladı. İlkbahar geri dönünce yeşil kubbe parladı ve Pip sevinçle bağırdı. 'Merhaba, yeşil!' diye seslendi. Çiçeklerin arasında dans etti ve yavru bir tavşanın evini bulmasına yardım etti. Gökkuşağı saati ona eşlik ederek çaldı ve Pip'in yeşil atkısı esintide dalgalandı. Her mevsim yeni bir maceraydı.

Pip her mevsimin getirdiği sürprizleri sevmeyi öğrendi. Yazın derede serinledi ve arkadaşlarıyla meyve paylaştı. Sonbaharda yaprak yığınlarına atladı ve parlak meşe palamutları topladı. Kışın karlı tepelerden kızakla kaydı ve sıcak meşe palamudu çayı içti. Gökkuşağı saati her şey boyunca parladı, ona her değişimi kucaklamayı öğreten neşeli bir arkadaş oldu.

Bir akşam Pip bir tepede oturdu ve gün batımını izledi. Gökkuşağı saati patilerinin arasında duruyordu, yumuşak ve sıcak parlıyordu. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı Pip. 'Bana değişimin iyi olduğunu gösterdiğin için.' Saat usulca çaldı. 'Rica ederim, küçük tilki. Gülümsemeye devam et.' Pip'in kehribar gözleri parladı. Sıradaki renk ne olursa olsun hazır olacağını biliyordu.

Ve böylece Pip adlı tilki ormanında mutlu yaşadı, her zaman bir sonraki mevsime hazırdı. Gökkuşağı saati yanında kaldı, değişimin doğal ve harika olduğunu hatırlatan nazik bir hatırlatıcı oldu. Her yeni renk mutlu bir sürpriz getirdi ve Pip doğa çevresinde değişmeye devam ederken gülümsedi. Son.